

πτερὰ φύονται εἰς τοὺς πόδας μου· μὰ νὰ μὲ κυνηγοῦσι δύο Ἀράπηδες· Θεέ μου! μὲ καταφθάνουν, λειποθυμῶ· μάχιραι καὶ νεμποῦτι ὑψοῦνται κατ' ἐπάνω μου, — ὅτε ἀνοίγεται ἡ θύρα μεγάλης οἰκίας, καὶ δύο ἡδυπαθεῖς Ἀσιάτιδες νύμφαι, βράϊται, ὅπως τὰς ψάλλει ὁ Βύρων ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς αὐτοῦ ἐμπνεύσεσι, μὲ σώζουσιν ἐκ τῶν δαιμόνων, οἵτινες πίπτουσι πρηνεῖς, ὡς οἱ φύλακες τοῦ τάφου τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ ἀποκυλίσαντος τὸν λίθον Ἀγγέλου. Μὲ ἀνυψοῦσι φιλοστόργως ἐπὶ τῶν βραχιόνων των, καὶ νομίζω ὅτι ἀποθεοῦμαι· ἔπειτα εὐρίσκομαι ἐξηπλωμένος ἐπὶ πολυτελοῦς διβανίου, καὶ πρὸ ἐμοῦ γονυπετῶς ἡ Δέλ· Ἀζὰδ χανοῦμ, καὶ ἡ Νάζλι χανοῦμ· ἡ μία ἐξετάζει τὸ τραῦμά μου· ἀποβάλλει τὸν μαγικὸν στέφανον τοῦ ρασμὰκ, καὶ μὲ τὰ μαλλιά της ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων τὰ κύματα, κατὰ τοὺς στίχους Γάλλου ποιητοῦ, ἀπαλύνονται φιλοῦντα τοὺς ὤμους της, ὡς εἰς τὴν προσέγγισιν τοῦ ὕδατος οἱ κλώνες τῆς κλαιούσης ἰτέας, καὶ μὲ τὰ μαλλιά της περισφίγγει, ἀντὶ ἐπιδέσμου, τὴν αἰμάσσουσαν κεφαλὴν μου, καὶ μοὶ προσφέρει ὡς προσκέφαλον τὰς παρειάς της. Ἡ δ' ἄλλη . . . ἐδῶ ἐξυπνήσας ἐξηκολούθησα τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Νέας Ἐφημερίδος

*

Τί κρίμα νὰ μὴ ἀποστηθίσω ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἡμετέρας Χωροφυλακῆς, τὸν ὁποῖον κάπου ποτὲ ἐφυλλολόγησα, τὸ ἄρθρον τὸ ἐπιτάσσον πῶς πρέπει νὰ φέρονται οἱ χωροφύλακες πρὸς τοὺς πολίτας ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων. Ὁ νόμος αὐτοὺς τοὺς Κανιβάλους, τῶν ὁποίων οἱ ἄθλοι πληροῦσιν ἀπὸ τινος τὰς ἐφημερίδας, ἀπαιτεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των ὑπὲρ πάντας ἀβροὺς καὶ εὐγενεῖς, ὡς ἐν ἐσπερίδι καθαλιέροι ἐξασκοῦντες τὰς χορευτικὰς καὶ ἄλλας αὐτῶν ὑποχρεώσεις πρὸς τὰς ντάμας των. — Ὅτε διενέμεντο εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους οἱ δαπάναις τοῦ Ζαφειροπούλου ὠραῖοι γεωγραφικοὶ χάρται, διδάσκαλός τις ἐπαρχιακῆς πόλεως, λαβὼν αὐτοὺς ἐκάρφωσε πρὸς διαιώνισιν ὑψηλὰ ὑψηλὰ, πλησιέστατα τῆς ὀροφῆς, ὅπου ὄχι μόνον χεῖρες, ἀλλ' οὔτε ὀφθαλμοὶ κατέφθαναν· πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας δὲ, ἀπεκρίνετο ὅτι τοὺς ἔβαλεν ἐκεῖ γὰρ νὰ μὴ τοὺς χαλοῦν τὰ παιδιὰ. Πόσοι τόμοι, καὶ πόσα ἄρθρα, ὡς τὰ ἀνωτέρω, ὅλα δημοσιεύμενα, ὑφίστανται τὸ ἴδια κρέμασμα ὑπὸ τῶν ἀρμολίων, ἴσως γὰρ νὰ μὴ τοὺς χαλοῦν, ἐξασκοῦντες αὐτοὺς οἱ πολῖται!

*

Ἐτυχέ ποτε, καταραινόμενοι ὑπὸ φιλόφρονος χειρὸς διὰ μυροφόρου φιαλιδίου, ὁμοῦ μὲ τὴν εὐωδίαν ἡ ὁποία σὰς περιχύνει, νὰ τυφλωθῇτε σχεδὸν ὑπὸ τοῦ ἄλγους τὸ ὅπουτον προξενοῦσιν εἰς τὰ μάτια σας σταγόνες τινες ἐντὺς εἰσαχθεῖσαι; Οὕτω διατίθεμαι, ὅταν εὐρίσκωμαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δεχθῶ ἐξ ἐφόδου καὶ κατὰ πρόσωπον, πανηγυρικοὺς ἐκδηλουμένους, ἐπαίνους καὶ φιλοφρονήματα.

Ὁνουλουλοῦ.

ΚΟΥΤΑΜΑΡΑΙΣ

Ἐχω μίαν καλὴν ιδέαν διὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν οἱ νομαχοῦντες ἀπὸ πᾶν δυσάρεστον:

— Νὰ ἀνταλλάσσουν δύο σφαίρας μὲ τὰ... χέρια των.

Ἐχασε σ' τὰ Λαύρια φοβερὰ ὁ μεσίτης Β.

Τὸ βράδυ πηγαίνει σ' τὸ σπῆτι ἀπληπισμένος, πιάνει τὸ ρεβόλβερ καὶ ἀνοίγει τὸ στόμα του καὶ τὸ διευθύνει μέσα.

— Θὰ ἴτ' ἀδειάζα, λέγει, ἂν ἦτο αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ Μητσοπούλου.

Καὶ καταθέτει τὸ ρεβόλβερ.

Φαντάζομαι καὶ τὸ ἐξῆς:

Νὰ ἐξέλθῃ ὁ Νέγρης σ' τὸ κυνήγι καὶ νὰ τὸν 'δοῦμε νὰ τρέχῃ σ' τὰ τέσσαρα, κυνηγούμενος ὑπὸ ἐνὸς . . . λαγφοῦ!

Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει Ἑταιρία προστατευτικὴ τῶν ζώων.

Σταυρικός τις συνέλαβε τὴν ἐξῆς ιδέαν:

— Νὰ συλλάβῃ εἰς σύζυγος, μέλος τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς, τὴν σύζυγόν του σκοτόνουσιν ἑνα ψύλλον τὸν ὁποῖον ἀνεκάλυψεν εἰς τὸν κορσέ της καὶ νὰ φονεύσῃ αὐτήν, ἐκδικούμενος τὸν ψύλλον.

Τῇ ἐπαύριον ἡ Ἑταιρία νὰ τὸν ἀνακηρύξῃ πρόεδρόν της!

Χωρικός συλλέγει μανιτάρια.

Εἰς Βοτανικὸς τυχὼν ἐκεῖ καὶ παρατηρῶν αὐτὰ:

— Βρὲ, τοῦ λέγει, αὐτὰ εἶναι φαρμακερά.

— Ἐννοια σου, ἀφέντη, τοῦ λέγει ὁ χωρικός, δὲν τὰ χῶ γιὰ τὸν ἑαυτό μου, θὰ τὰ πουλήσω.

Ἄκρον ἄωτον αὐστηρότητος προέδρου δικαστηρίου:

— Νὰ βγάλῃ ἐξω τῆς αἰθούσης ὡς θορυβοῦντα ὅλον τὸν κόσμον μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ κατηγορουμένου.

Παρὰ τῷ δημοσίῳ Κατηγόρῳ.

Δικάζεται λαποδυτίσκος ὅστις εἶχε κλέψει 50 δραχμαῖς.

Ἐξεταζόμενος ἀρνεῖται ὅτι τῆς ἐκλεψε.

— Καὶ ποῦ τῆς ἤρρες λοιπόν; τὸν ἐρωτᾷ.

— Ποῦ τῆς ἤρρα; Ἀπὸ τῆς οἰκονομίας μου!

— Καὶ ἀπὸ ποῦ ἔκανες οἰκονομίας;

— Ἀπ' ὀλοῦθε. Ὅπου εὕρισκα, ἔκανα οἰκονομίας· αὐτὸ θὰ πῇ οἰκονομία· οἱ οἰκονόμοι τὰ οἰκονομοῦνε ὅλα.

Ὁ δημόσιος κατήγορος μετὰ τινὰ σκέψιν :
— Αὐτὸς θὰ ἔκανε γιὰ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν !

Ὁ κλητὴρ Κουφέτος ὁδηγεῖ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας ἓνα ὑποπτον ἀνέστιον, τὸν ὅποιον ἤρε τὴν νύκτα περιφερόμενον σ' τοὺς δρόμους.

— Καὶ πῶς δὲν ἔχεις ὠρισμένην κατοικίαν ; τὸν ἐρωτᾷ ὠργισμένος ὁ κ. Κοσσονάκος.

— Πῶς νὰ ἔχω, κύριε Διευθυντά, μ' αὐτὴν τὴν ἀκρίβεια τῶν ἐνοικίων !!!

Ἱστορικόν.

Πρὸ τίνος παντοπωλείου ἐν τῇ ἀγορᾷ ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἀναπτύσσων θεωρίας δημοσίας ὑγιεινῆς.

— Αὐτὸ τὸ πράσινο φύλλο ποῦ τῶχετε πεταμένο μπρο-

στά σ' τὴν πόρτα σας καὶ δὲν τὸ μαζεύετε, τὸ βλέπετε ;

— Τὸ βλέπουμε !

— Ἐ ! λοιπὸν, ἀπ' αὐτὸ τὸ φύλλο ἀπὸ κάτω μπορεῖ νὰ γεννηθοῦν βακτηρίδια !!

Καὶ τὰ μπακαλάκια ἀπὸ μέτα τους νὰ χαχλάνιζουν !

Δύο δειλοὶ ἀλληλοὑβρίζονται διὰ λόγους τοὺς ἑαυτοῦ αὐτοὶ γνωρίζουν.

Πλησιάζουν νὰ ἔλθουν στὰ χέρια.

Ἀλλὰ, τοὺς κρατεῖ ἡ . . . δειλία.

Ἐπὶ τέλους, λέγει ὁ ἓνας :

— Κύριε, πὲς ὅτι σ' ἔχω καὶ μπατσίσει !

— Ἐχε τὸν ἑαυτὸν σου, λέγει ὁ ἄλλος γιὰ σφαγμένο. Στρέφουν τὰ νῶτα καὶ χωρίζονται.

Κουτὸς.

73 — Ὁδὸς Αἰόλου, — 73

Εἰς τὸν ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΝ ΡΑΠΤΗΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ἐφίχθησαν προχθὲς διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ **Almeria**, συλλογὴ πλήρης διὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1883.

ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΚΟΠΤΗΣ,

Ἀγγλογαλλικῆς σχολῆς, κόπτει καθ' ὅλα τὰ συστήματα, εὐχαριστῶν ὅλα τὰ γούστα. Ὅλαι αἱ ἐγγυήσεις στερεότητος τῶν ὑφασμάτων, κομψότητος, διαρκείας.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΕἸΔΙΚΟΤΗΣ

Κόπτονται εἰς τὸν **Παρισιανὸν Ῥάπτην** ὠραιότατα, ἰδιότροπα] χειμερινὰ ἐπανωφόρια.

ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.

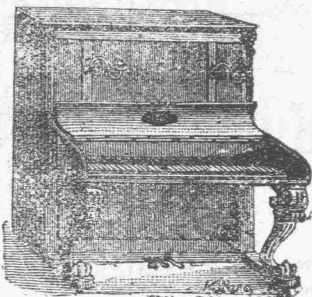
ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΑ

ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ

ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ



ΕΓΓΥΗΣΙΣ

ΒΕΛΕΤΗΣ

ΤΙΜΑΙ

ΑΙΑΝ

ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ

Ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς ἀριθ. 7.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚῷ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ

ΤΩΝ κκ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΩΜΑΙΑΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΤΕΚΟΥ.

61, Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 61

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ.

Ἐκομίσθησαν διὰ τὴν ἤδη ἀρ-
χομένην χειμερινὴν περίοδον ἐξ Ἀγ-
γλίας καὶ Γαλλίας τὰ ἑξῆς :

Ῥυποκάμισα ἀνδρῶν, λινὰ καὶ
βαμβάκερα, ἀρίστης ποιότητος.

Φοκὸλ, μανικέτια, ράβδοι καὶ
μανδήλια λινὰ καὶ βαμβάκερα.

Ὁμπρέλαι μεταξωτοὶ καὶ μάλ-
λιναι.

Ἐπανωφόρια ἐκ καουτσού διὰ
τὴν βροχὴν, ἀρίστης ἀγγλικῆς κατα-
σκευῆς. Στερεώτατα. Ἐφθηνότατα.

Ἐπινοφόρια καὶ ὀλόκληροι ἐν-
δυμασίαι παίδων ἐκ κασμιρίου.

Κλινοσκεπίσματα μάλλινα πρῶ-
της τάξεως.

Καλὸμματα τραπεζῶν νεώτατα
ἐκ κασμιρίου, μὲ ὠραίους χρώματι-
σμοὺς, διαφόρων τιμῶν.

Φλανέλλαι καὶ ἐσώδρακκα μάλ-
λινα.

Καὶ **διαφόρα ἄλλα εἶδη** χρη-
σιμώτατα εἰς τὸν βίον. Οἱ προσερχό-
μενοι θέλουσιν εὐχαριστηθῆ ἑκ τε τῆς
ποικιλίας, τῆς ποιότητος καὶ τῶν με-
τρίων τιμῶν.

ΚΟΝΙΑΚ

μὲ τὸ ποτῆρι, ἀντὶ
20 λ., ἀπὸ τὸ βραβευμένο ἐκεῖνο
τοῦ Βορδῶ, εἰς τὸ Ὑποκατάστημα
τῆς Οἶνοποιῆς Τρίπου, ἡ Ἀ-
κροκόρυθος, κατὰ τὴν Ὁδὸν Στα-
δίου.